

CHÓR

Ołtarz główny i grobowce (9)

Ołtarz główny z marmuru ma 18 metrów wysokości i przedstawia Uwielbienie Świętego Bawo. Centralnie ukazany jest św. Bawo na chmurze, otoczony aniołami i promieniami światła. Po jego lewej i prawej stronie znajdują się cztery grobowce biskupów Gandawy.

Grobowiec biskupa Antoona Triesta (10)

Imponujący grobowiec Triesta, wykonany z białego i czarnego marmuru, wyrzeźbił Hiëronimus Duquesnoy.

Świeczniki (11)

Cztery monumentalne brązowe świeczniki, wykonane około 1530 roku przez Włocha Benedetto da Rovizzano na zlecenie króla Henryka VIII, zostały zakupione przez biskupa Triesta podczas angielskiej wojny domowej. W katedrze św. Pawła w Londynie znajdują się ich kopie. Triest kazał wygrawerować na podstawach oryginałów swój herb.

Stalle chórowe, grisaille i herby Zakonu Złotego Runa (12)

Nad prestiżowymi stallami chórowymi z mahoni znajdują się sceny ze Starego i Nowego Testamentu, wykonane techniką grisaille. Wysoko nad nimi rozmieszczono 38 herbów rycerzy Zakonu Złotego Runa. Zostały one dodane z okazji historycznego siódmego kapituły Zakonu, która odbyła się 6, 7 i 8 listopada 1445 roku. W południowym ramieniu transeptu można zobaczyć herby z ostatniej kapituły Zakonu Złotego Runa, która miała miejsce tutaj w 1559 roku.

Organy (13)

W katedrze znajdują się cztery organy: dwa główne oraz dwa mniejsze, nowoczesne w krypcie. Biskup Coppieters zakupił te organy w 1935 roku. Niemiecki budowniczy organów Klais stworzył je na wystawę światową w Brukseli (1935). Są to największe organy w krajach Beneluksu.

STATEK

Organy (14)

Organy zamówione przez biskupa Triesta w 1653 roku u rzemieślników Bis i Destré z Lille wciąż znajdują się w oryginalnym miejscu.

Herby Zakonu Złotego Runa (15)

Z okazji dwudziestej trzeciej i ostatniej kapituły Zakonu Złotego Runa, dodano te 51 herbów.

Ambona (16)

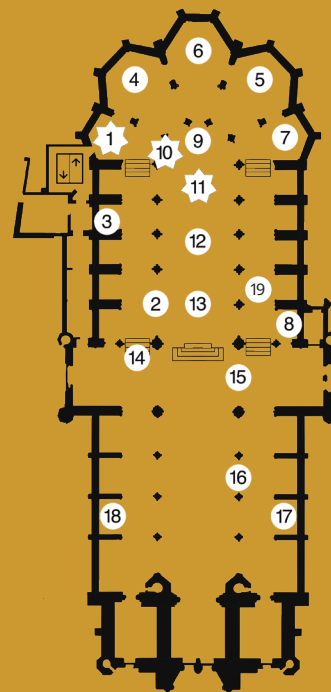
Monumentalna ambona autorstwa Laurenta Delvauxa uchodzi za jedno z najważniejszych dzieł rokoka. Ciemne drewno dębowe w połączeniu z białym marmurem emanuje siłą. Bogata dekoracja nawiązuje do chwały życia wiecznego. Tematem przewodnim jest „prawda”.

Witraże (17) i (18)

Większość witraży pochodzi z drugiej połowy XIX wieku. Dwa wyjątkowe wyjątki znajdują się naprzeciw siebie: po lewej cztery oryginalne fragmenty witraży z XVI wieku (17), a po prawej współczesny witraż autorstwa artysty szkła Harolda Van de Perre (18).

Na wielu miejscach w katedrze widnieje herb kapituły katedralnej: feniks z dewizą „Bóg czyni więcej”.

: Warto zobaczyć!

SINT-BAAFS LAMGODS

BARANEK BOŻY

ŚWIĘTEGO BAWO

Katedra św. Bawo posiada imponujące historyczne dziedzictwo artystyczne. Chór główny i kaplice pochodzą z okresu gotyku. Kaplice zostały przebudowane w czasach baroku, po dwóch ikonoklazmach. Dekoracje były głównie finansowane przez biskupów, bogatych patrycjuszy, cechy i innych mecenasów. Nazwiska i herby fundatorów można zobaczyć w czternastu kaplicach otaczających chór.

KAPLICE OBEJŚCIA CHÓROWEGO

Kaplica Rubensa (1)

Kaplica ta nosi nazwę Rubensa, ponieważ znajduje się tu jedno z jego najważniejszych dzieł barokowych. „Wjazd św. Bawo” zachwyca kompozycją, żywością i kolorystyką. Sam Rubens uważał je za jedno z najlepszych swych dzieł. Obraz został zamówiony przez biskupa Carolusa Maesa, a ukończony w 1624 roku, za czasów biskupa Triesta. Rubens namalował herb Triesta w lewym dolnym rogu obrazu. Naprzeciw tego dzieła znajduje się obraz Otto Veniusa „Wskrzeszenie Łazarza”. Choć Venius był nauczycielem Rubensa, jego praca ustępuje geniuszowi mistrza.

Portrety biskupów katedry (2)

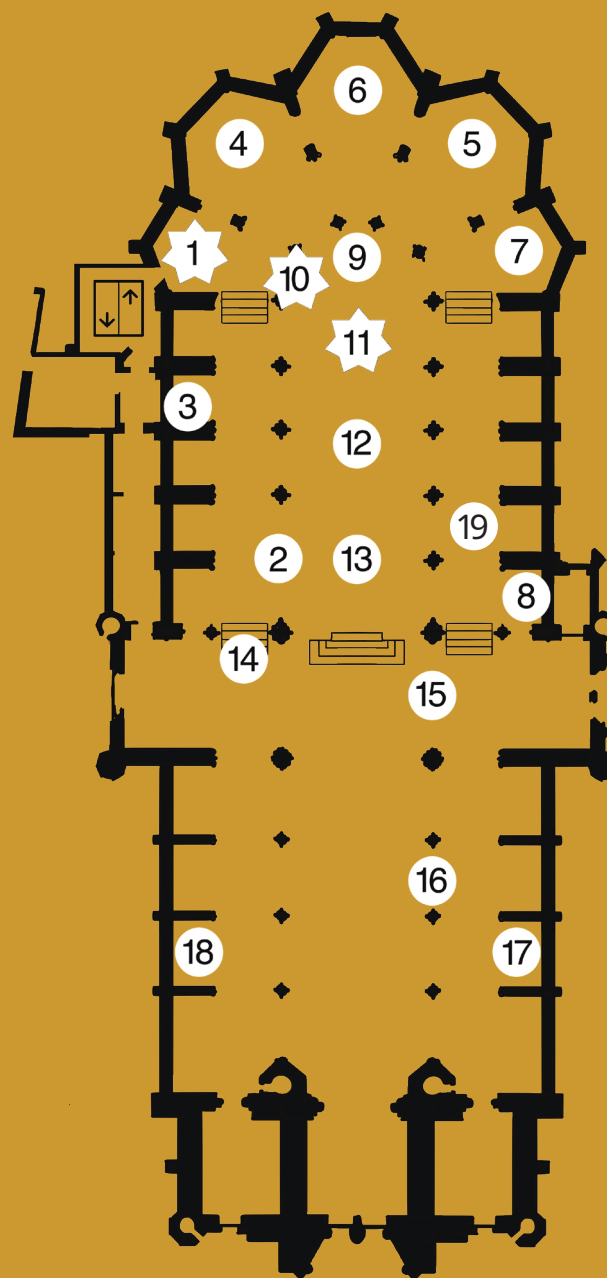
Portrety różnych biskupów i biskupów pomocniczych Gandawy.

Portrety członków kapituły św. Bawo (3)

Portrety członków kapituły św. Bawo, którzy zostali biskupami w innych miejscach.

Kaplica proboszcza (4) i Kaplica biskupa (5)

W kaplicy proboszcza, z masywnymi, ażurowymi miedzianymi drzwiami, proboszcz spowiadał wiernych. Jednak w przypadku cięższych grzechów tylko biskup w swojej kaplicy mógł udzielić rozgrzeszenia. Biskup Triest wykupił tę kaplicę - z potężnymi brązowymi drzwiami i ołtarzem zaprojektowanym przez Rubensa - od cechu piekarzy. Gotycki żyrandol z kutego żelaza z wizerunkiem smoka to jedno z niewielu dzieł sztuki zachowanych z opactwa św. Bawo.

 : Warto zobaczyć!

Kaplica Najświętszego Sakramentu (6)

Baranek Boży.

Kaplica Vyd (7)

W tej kaplicy w 1432 roku po raz pierwszy wystawiono Ołtarz Baranka Bożego. Bracia Van Eyck malując cienie na panelach uwzględnili światło wpadające z dwóch południowych okien. Do 1985 roku ołtarz znajdował się tutaj. W miejscu, gdzie wisiał, znajduje się obecnie otwarta rama z konturami dzieła, zaprojektowana przez współczesnego artystę Krisa Martina. W obecnych witrażach widoczne są herby rodzin Borluut i Vyd. Herb małżeństwa Vyd-Borluut widnieje również na zworniku tuż nad nami.

Arcangelo II (San Giorgio), 2023–2024 (19)

Wysoko na zardzewiałym zbiorniku na ropę stoi Arcangelo II (San Giorgio), 2023–2024 - archanioł z wosku, pokryty odlewem ze skóry zwierzęcej, który wydaje się dźwigać na barkach cierpienie świata. Postać Arcangelo pojawiła się po raz pierwszy w twórczości artystki z Gandawy, Belginde De Bruyckere, podczas pandemii COVID-19 i stanowi hołd dla pracowników służby zdrowia, którzy jako współcześni aniołowie nieśli pocieszenie i opiekę milionom ludzi, którzy umierali i cierpieli w samotności.

Kaplica Vigliusa (8)

W kaplicy grobowej Vigliusa Aytthy znajduje się tryptyk autorstwa Fransa Pourbusa Starszego - symboliczna prezentacja ówczesnych sporów religijnych i politycznych. Na panelu środkowym widzimy Jezusa wśród uczonych w Piśmie oraz różne postacie historyczne, ustawione według przynależności religijnej: po lewej stronie Viglius w czerwonym płaszczu i z białą brodą, wraz z lojalnymi wobec katolicyzmu i Cesarstwa Hiszpańskiego, jak Karol V. Po prawej stronie reformatorzy, tacy jak Kalwin. Skrzydła boczne przedstawiają obrzezanie i chrzest Jezusa.